

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP. Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dójának“ czimzandók.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM. E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik. Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.</p>
--	--	---	--

Kecskemét, 1879. szept. 4.

A ref. egyháztanács mult hó 31-én tűzte ki azt a gyűlést, mely hivatta volt az akademia sorsa felett határozni s e gyűlésre szóló meghívásokban ugyancsak nagy betűkkel nyomatta, hogy adófelemlés tárgyában tartatik a gyűlés.

Nem akarunk annak birálatába bocsájtkozni, hogy mennyire ildomos ilyen korteskedő kifejezésekkel közgyűlési meghívásokat szövegezni, nem, mert nagyon sötét színekkel kellene festeni azon egyháztanácsot, mely ilyen eszközöktől sem riad vissza, hogy célját elérje.

A gyűlésen, melynek feladata volt a jogakademia létkérdése tekintetében intézkedni, felolvasatott először is a mult közgyűlés által kiküldött bizottság jelentése, mely szerint az egyház jelen jövedelmeiből azon fizetéseket, melyekre szerződészerűleg kötelezve van, nem teljesitheti, felolvasatott az egyháztanács erre vonatkozó észrevétele is, melynek minden szavából kitűnt az, hogy leplezni akarja az intézet iránti rossz akaratát, holott private az egyháztanács minden tagja minden lépten-nyomon leplezetlenül elárulja azt.

Sajnos, hogy a gyűlés vitája nem maradt azon keretben, mely közé szorítva, kizár vala minden személyeskedést, de úgy látszik az elkeseredés a mérséklet medriből kiduzzasztja a kedélyeket, a mi pedig mindég a dolog tárgyilagos megoldásának rovására szolgál.

Vártuk e gyűléstől, hogy igazi érdemleges határozat fog hozattatni végre a jogakademia létkérdésében, mert mi sem lehet zsiabasztóbb egy intézet életére, mint a bizonytalanság, melylyel a jövőbe nézni kénytelen, de ilyen érdemleges határozat ismét csak nem hozatott.

Pedig tanulók és tanárok egyiránt a legnagyobb érdeklődéssel várják, sőt a vidék is, az ügy legombolyítását.

Meg vagyunk győződve, hogy az akademia megszüntetéséről szárnyaló hir sokat ártott az intézetnek, sok tanítványt elriasztott az intézettől s azon életképességét, melylyel a többi hasonmú hazai intézetekhez viszonyítva birt, elveszté s nagyon kérdésessé válhatik, valjon a 13 hazai jogakademia között, tekintve a tanulók létszámát, a hatodik helyet, melyet eddigelé elfoglalt, a jövő tanévben el fogja e foglalni?

A bizonytalanság; a melylyel az intézet a jövőnek eléje nézni kénytelen, még magukat a szülőket is odautalja, hogy miután bizonytalanná vált, valjon a jogi pályát fiaik helyben elvégezhetik, más pályára küldjék fiaikat.

Nem tudjuk, de sejtjük, hogy mi lesz a vége s mert hasztalan tétetik s fogadtatott el azon indítvány, mely szerint a többi fentartó testületek kerestessenek meg több teher elvállalásra, hasztalan helyezik kilátásba a fedezetlenül maradó kötelezettségnek adófelemléssel való kíségetését, ha az

egyháztanács lépten-nyomon izgat. Meg vagyunk arról is győződve, hogy ha az erőeszközök a jövőben be is volnának szervezve, ha az akademia hallgatóinak létszáma lejobb szállana, az egyháztanács volna az első, mely az intézet életképességének hiányára hivatkozva ismét folytatólag pengetné a nótát annak beszüntetéséről, pedig ha az említett fogyatkozás a tanulók létszámában csakugyan beállana, ki volna annak igaz oka? A helyi tanügy legjobb barátjai kifejtetik a legjobb akaratot, a lehető legnagyobb buzgalmat, az akademia lejtőre jutott ügyét még sem tartóztathatják fel, ha másrésztől vannak és lesznek emberek, kik a jogakademia ügyének elejtésével bosszú vágyukat ohajtják kielégíteni s miután az intézetet életképességétől megfosztani sikerült, vele büntetni akarnak egyéneket személyes ellenszenvből, bosszúból vagy irigységből.

Ha azonban mégis — mi pedig alig remélhető — a hosszú vajúdas után győztesen kerülve ki az akademia ügye, úgy is hosszú időre van szükség, míg restaurálva lesz az, mit az intézet a vajúdas idejében elveszített. A jogakademia ügye országos kérdésként erőszakoltatott a szőnyegre s a Damokles kardját látjuk függeni fejük fölött azonkívül, hogy az új tanulmányi rendszer sokat vont el életerejükből, de hiszszük, hogy a tanulmányi rendszer, mely szerfelett célszerűtlennek bizonyult, el fog a közel jövőben ejtetni s elejtésével az akademia új életerőt nyernek, megéri ezt a helybeli jogakademia, ez attól függ, valjon az egyháztanács jó vagy rosszakarattal tanúsítand-e?

Az első Deák-szobor leleplezése s apróságok Deák Ferenczről.

Az első szobor, mely Deák Ferencz a nagy hazafinak hazánkban emelve lett, f. hó 1-én lelepleztetett le. Zalaegerszegen Zalamegye minden kitűnősége s minden községi küldöttsége által résztvevett a leleplezési ünnepélyen. Sokat vesztett azonban az ünnepély az által, hogy a régi deákpárt hívei, sőt Szél Kálmán maga is távol maradt az ünnepélytől állítólag azért, hogy minden politikai demonstratio kikerültsék.

A kegyeletes ünnepély f. hó 1-én 9 órakor vette kezdetét, a mikor is Zalamegye kitűnőségei magyar diszöltözetben Svastics alispán házánál összegyülekezvén, először Ürményi József főispánhoz s onnan a megyeház gyűléstermibe mentek. A főispán a gyűlést megnyitottnak jelentvén ki, az összegyűltek a templomba vonultak, honnan, miután Horváth apát csendes misét mondott, az embertömeg által elárasztott Deák Ferencz térre siettek, mely parkirozott téren a szobor mintegy 8 láb magas gránit alapon áll s bronzból van öntve, B. Vay Miklós mester műve, mely a leleplezés alkalmával mindenkit meglepett. Deák Ferenczet bal kezében egy papir gönygygyel ábrázolja.

A talapzat a leleplezéskor tele volt koszorúkkal.

A leleplezési ünnepélyre Svastics alispán mondott, sokszor tetszés nyilatkozatok által félbeszakított, beszédet, melyben Deák Ferencz érdemét körülbelül így emelte ki: Ő kiben a lelki nagyság, a szív nemesség s a jellemzilárdság egyensulya egész az idealismusig tökéletes volt; ő kinek jel-

leme a hatalom és népszerűséggel szemben egyiránt meg nem volt ingatható: szikla vala mellünk, a mely sziklát az isteni kegy a hosszú szenvedés után — a nemzet reménysugárának asilumául jelölte ki és ezen reménysugár Deák Ferencz bölcsessége által az alkotmányos szabadság fénylő napvilágává valósult meg. Ez volt Deák Ferencz főérdeme. A legnagyobb műve a legnagyobb magyarnak.

Svastics alispán szónoki hévvel elmondott beszéde után Ürményi főispán a megyei közgyűlést, melynek keretébe lett az egész ünnepély beigtatva, befejezettnak nyilvánítá.

Az ünnepély után az aranybárány vendéglőbeni fényes banquette tartatott, melyen mintegy 200-an vettek részt.

Az első Deák-szobor leleplezési ünnepének e rövid leírása után átveszszük a hazai lapokból a nagy férfú életéről feljegyzett apróságokat.

Hogy tölté az időt a körben? A Deák-körben? Tél volt. Négy-öt órakor már sötétség. Őt és hat óra közt szokott eljönni a körbe.

Valaki mindig kísérte. Délutáni látogatói közt mindig volt vagy miniszter, vagy magasrangú tisztviselő, vagy képviselő. Ők tudták már, mikor szokott körbe menni s akkor kalapjukat vették bucsuztak tőle. Semmiféle fontos kérdés miatt se bocsátotta volna meg önmagának senki sem, hogy azt az időt, melyet az „öreg úr“ szórakozásra szánt, tőle elrabolja. Leggyakrabban Szél Kálmán, Kvassay Laczi, Tóth Vilmos kísérték. De igen gyakran mások is.

Deák Ferencz évek óta beteg volt már. Az asthma nem engedte neki, hogy a lépcsőn gyorsan járjon. Minden negyedik-ötödik lépcsőn meg-megállt egy percze, hogy egy anekdotát elmondhasson — pihenőre. Ugy ért föl a Lloyd-épület első emeletére.

A kör komornyikja futott eléje kalapot, felső kabátot tőle elvenni. Botot, esernyőt télen nem hordott magával, mert mindig fedett kocsin járt.

A körben akkor már sokan voltak. Politizálás, bölcsekedés, kritika, emberszólás, komoly viták, törvényjavaslat megbeszélése, balközépi és yacsorapárti dolgok tárgyalása napirenden voltak. Élet volt a körben, mintha a Deák-párt akkor lett volna fiatal, vagy mintha fölötté akkor akartak volna megosztolni élelmes örökösök.

Nyílik az ajtó. Belép Deák Ferencz. „Itt van az öreg úr“ — mondja mindenki.

Es abban a pillanatban feáll mindenki és elhallgat mindenki, az „öreg úr“ elé siet mindenki. Feloszlik minden csapat. Vacsorapárt elszéled, határörvidéki erdőkonzorcium liquidál, Wahrmann, Pulszky, Szilágyi Dezső kettéharapják az éleztet, miniszterek kettős lépésben sietnek előre, Sennyey báró feláll magasra s meghajtja magát mélyen, a vasnyaku Paczolay is lassan előre nyomul; Zsedényi, Kármán, Pulszky futnak, hogy ők lehessenek „mellete“ az első; kezdődik a „cercle.“

Igen is a cercle. Ha fejedelem lépne be koronájának dicsőségével: az idézné fel csak azt a mozgalmat, melyet felidézni tud Deák Ferencz.

Pedig Deák Ferencz egyszerű polgár, még csak nem is doktor, még csak nem is excelenciás ur. Ruhája nem divatos, de nem is kifogástalan. Fekete kabát, végig gombolt fekete mellény, fekete selyem nyakkendő, mint ez előtt ötven évvel, s bő fekete nadrág. Reszkető kezében égő szivar, mellényén szivarhamufoltok nyomai. Szemöldöke haragosan áll előre, két nagy szemé komolyan es szeliden néz végig a tömegben, egyeseknek fejbőlintással int, mindenkinek kezét nyújtja, ajkai alig hallhatólag „jóestét“ mondanak s lassu, apró, lépésekkel törekszik előre hatolni.

Nyílas támad előtte s az emberek sorfalat képeznek. Érkövy Adolfnak még a tákó is a kezében van, mert épen billiárdozott Horváth Mihályval. A történetíró leteszi a tákót, úgy siet előre, de a mezőgazda nem teszi le, azzal szalutál.

Az „öreg úr“ előbbre megy. Nehány emberrel vált egy-két szót. Sennyeynek, Sziláynak, Kerkapolynak és Futta k y barátunknak egy kissé több figyelmet szentel, csak hogy Futta k y barátunk akkor még nem létezik, mert akkor még Maszá k Hugó barátunknak nevezték. Ő az a szerencsés ember, a ki néha egy futó mosolyra tudja az „öreg úr“ két hatalmas bajuszát kényszeríteni.

Még mindig áll és figyel mindenki, még mindig csend van a nagy teremben. Csak ha az „öreg úr“ valakit beszélgetésre szólít, vagy bemegy a kártyázó terembe: csak akkor válnak szét s alakulnak újra az emberek különböző csapatokká.

A nagy terem mellett balról van az olvasóterem. Itt van az „öreg úr“-nak mellszobra, cararai márványból, életnagyságban, de sűrű fehér fátollal behuzva. Ide az „öreg úr“ sohase megy. Csak egyszer tudom, hogy itt adott audienciát egy oláh küldöttségnek.

A nagy terem mellett balra: itt van a kártya-terem. Ide jön be az „öreg úr.“

Ha katona a kártyát, gazdasszony a főzőkanalat, kártyázó a kártyát leteszi a kezéből: nagy esetnek kell akkor történni. Ha pedig belép az öreg úr: akkor asztalra tétetik a kártya, minden ember sietve fölkel s néma vagy hangos üdvözléssel meghajtja magát a nemzet bőlese előtt.

Mert az öreg úr még a kártyában is a nemzet bőlese.

Ő maga soha se kártyáz, nem is sakkoz és soha semmi szerencsejátékot nem űz. Hanem a jókedvű kártyázókat üres óráiban szívesen elnézi s nincs az a tudós, a ki a játék törvényeit jobban ismerné, mint ő. Egyszer összedisputáltak s Nedeczky Pista azt kérdezi az öreg úrtól:

— Mondja meg hát kedves bátyám, nem én mellettem szól-e a logika?

— Kártyában és asszonyoknál nincs logika, felelte az „öreg úr.“

Ha az öreg úr egyszer leült a kártyázókat nézni, akkor aztán holmi apróságos dolgokért ne igen menjenek hozzá tanácsot kérni.

Tarnóczy Gusztó kísérlette meg egyszer ezelőtt hét évvel megkérni, hogy miután Lónyay gróf visszalépésre kényszerítettet: „Kedves urambátyám, legyen kegyes megengedni, hogy a párt a visszalépett miniszterelnököknek nyilvános elégtelt adjon.“

No hiszen kikapott Tarnóczy az öreg úrtól úgy, hogy el nem felejtí, a meddig csak él. És mi akkor szentül hittük, hogy az öreg úr csupán csak nyugalmanak megzavarása miatt lobbant olyan nagy haragra, s ellenkezőt el sem hittük Zsedényinek és Tóth Vilmosnak semmikép.

De hát tudott-e Deák Ferencz haragudni?

Kis dolgokért meg nem haragudott, s haragja néhány percnél tovább sohase tartott, de az alatt a néhány perc alatt meglapult körülötte minden, mint mikor a haragvó Jupiter megreszketteti Olympus bérceit. Tudna erről beszélni Andrássy gróf, Lónyay Menyhért, Horvát Boldizsár, Gyulai Pál és Salamon Ferencz is. Sőt tudna még Ghyczy Kálmán is, a kit, mint a balközép egyik vezérét láttam egyszer, a mint összetett kézzel s lehajtott fővel némán hallgatta végig Deák Ferencz súlyos, haragos szemrehányásait.

Valami fenséges hatalom volt az, mely az ő

arezáról, az ő szeméből kisugárzott. Loha leikek olyan gyengének, olyan erőtlennek érezték magukat ő mellette. Mint a bodzafa a százados tölgy árnyékában.

A Hungáriában tartottunk egykor rövid, öt perczig tartó értekezletet. Akkor még ott volt a klub helyiség.

Esetleges volt az értekezlet, nem is voltunk igen sokan, azért csak a Dunára néző billiárdteremben tanácskoztunk. Az „öreg úr“ ott állott a billiárd asztal egyik sarkánál, s egyik kezét feltette az asztalra, úgy beszélt. Mi körül álltuk az asztalt, s hallgattuk nagy figyelemmel.

Mellettem állott Dedinszky József, csanádmezei képviselő. Az öreg úr egész beszédje alatt reánk nézett véletlenül.

Beszédje közepén Dedinszky elment mellőlem s hátra vonult a tömeg háta mögé. Ez feltűnt nekem s értekezlet után kérdeztem tőle, miért ment el mellőlem.

— Barátom, szólt, én gyöngé ember vagyok. Az öreg úr mindig reánk nézett s én nem tudtam kiállani tekintetét. Rettenetes szemei vannak.

Szegény Dedinszky, igen jó ember volt, de nagy lelki baj kizozható. Pár év mulva agyonlőtte magát.

Az „öreg úr“ esti tizenegy óráig szokott maradni a körben, akkor már a nagy urak, exczelenciás urak mind eltávoztak régen. Négyen, öten szoktuk leköszölni a lépcsőn. Feledhetetlen órák voltak e késő esti órák. Ilyenkor néha felnyitá az öreg úr határtalan gazdagságú szellemének kincses házát s beszélt a multból s a multnak titkaiból s alkotmányunk élet-halálharcaiból dolgokat, melyek nincsenek megírva s meg nem lesznek írva soha. Ott alusznak vele együtt a sírban — örökké.

Egy kis bőrszénye volt az öreg úrnak, régi divatú, melyet már nem hordoztak ötven év óta. Ebből vett elő egy hatost s egy fél bankjegyet. A hatos a kapusé lett, a frtos a takerkocsisé lett, kinek kocsijába nagy figyelemmel segítettük beülni.

A kocsinak 48-as száma volt egyszer. A negyvennyolcadiki dolgokról beszélt az este.

— Nézze kedves urambátyám, épen a 48-as kocsí viszi haza, — mondtam neki.

— Talán most nem dőlünk fel vele. Felelé.

* * *

Deák Ferencz humorját eléggé jelzi a következő kis történet. Deák Ferencz egyik rokonának gyönyörű szép két leánya volt, egy napon ily kérdéssel fordult Deák Ferencz rokonához. Miért nem hozod leányaidat már egyszer fel Pestre bálolni, itt nagyobb ismeretséget szerethetnek.

— Jó bornak nem kell czéger — volt a válasz.

— Nem ám — feleli Deák, — csak hogy elébb azt megköstolják.

Magára az ünnepélyre visszalépve a banquetten egy intermezzo is fordult elő.

Egy toasztó így kezdé beszédét: „Sokakat látok, kik nincsenek itt“... általános derűtség de a szónok kivágja magát s nők egészségére ürité, ki paharát, kik a banquetten természetesen nem voltak jelen.

TÁRCZA.

Uti levelek.

III.

A Turon Mártonnak szentelt pozsonyi fő templom a pozsonyi káptalan temploma, egyúttal plebániái templom is. Azon hely a melyen áll, s illetőleg közvetlen környezete, régenten temető volt, a mit az ott talált és található csont maradványok igazolnak. A káptalan keletkezésének ideje visszanyul a honfoglalást megelőző századokba, s Piligrin passauai érsek idejében Pozsonyban már keresztényen püspök székel és e mellett káptalan működött. A magyar királyok adott kiváltságaikkal, különösen pedig szent István alapításaival, tulajdonképen csak a tényleges állapotot jogossá változtatta át, a mennyiben különösen hazánk ezen nyugati részében, a keresztényiség terjedésének kétségtelen bizonyítékaira akadunk, az őseink bejövételét megelőző időre nézve. Tudjuk, hogy a magyarok egyik legszebb jellemvonása a türelmetesség s a nagylelkűség. Oly gavalléros módon semmiféle barbár nemzet nem tört Európába mint őseink. Kegyetlenkedés, felesleges vérengzés ellene sehol sem mutatható ki s ha netán tett efféle egykor máskor, arra egyenesen provocalva volt. Ki lehet mutatni, hogy a középkori embertelen büntetés mód nyugatról hozatott be hozzánk, a mint hogy lóháton élő nemzetről nem is lehet feltételezni, hogy az különös kinzó eszközöket s egy csapat hóhért tartott volna. Már maga a lovon

való ülés lehetlenné tesz egyéb embertelen bánásmódot, mint a korbács, vagy ostor használatát, tehát a nagyobb mérvű ütlegelést. De erről máskor. Visszatérve tárgyamhoz a magyarok türelme tességehez, legyőzött ellenfeleiket békében, javukat meghagyták, s megengedték, hogy saját meggyőződésük szerint szerezzék meg lelkük üdvösségét. Így a Pozsonyban és környékén — ideszámítva Nyitrát is, a hol mint elő fogom adni, másik püspöki székhely és káptalan volt, — élt kereszténynek, alávetvén magukat egyszer a magyarok fenhatóságának, többé szabad vallásgyakorlatukban nem háborítottak. Ekként akadálytalanul terjedhetett a keresztényen vallás hazánkban, a mi érthetővé teszi azután azt, hogy szt. István oly aránylag rövid idő alatt volt képes Magyarországot a magyarok istenének védpaizsa alól a Boldogságos Szűz védelme alá helyezni. Milyen indokok vezérelték szt. Istvánt a keresztényen vallás elfogadásában és terjesztésében, azt itt bajos volna eldönteni, s az nem is ide való kérdés; tény, hogy az ő uralkodása alatt, a keresztényen hit apostolai és terjesztői, üdvösnek méltán tartott, habár tekintve az eljárás módját, sokszor nem épen a Jézus szellemének megfelelőleg mondható működésükben minden módon segítették és gyámolítottak. Már az, hogy a működő egyház valamely részese (clericus) a fölönt király tiszteletében részesült, ezeknek bizonyos dícsfényt adott, a mely bennük, az azelőtt koldúsnál is gyámoltalanabbakban, önértéket keltett, s azt napról napra fokozta. Mig ugyanis a keresztényen istennek és a pogány isteneknek egyaránt áldozó és hódoló Géza vezér idejében alig juthatott valakinek a magyarok közül eszébe vég-

— **Honvédeink** is megérkeztek f. hó 5-én a főthi hadgyakorlatokról. Az itt összpontosított honvéd lovas dandár mind különállólólag, mind a közös hadsereggel tartott manőverek alkalmával jó hírnevének megfelelőleg fényesen kitett magáért, s az állandóan fegyverben álló sorkatonasággal nemcsak mérkőzött, hanem a vezetést és gyors mozgásokat tekintve sok tekintetben felül is multa; miért is a jelenvolt katonai tekintélyeknek, köztük József főherceg és b. Edelsheim Gyulay tábornagy teljes elismerését és dícséretét vívta ki magának, minek több ízben kifejezést is adtak a honvéd lovasság megteremtője lovag Henneberg tábornok és h. lovas dandárnok előtt. A gyakorlatok alatt számbavehető nagyobb baleset nem adta elő magát; de mégsem történhetett meg minden baj nélkül, mert egy a helybeli ezred 4-ik századához tartozott helybeli illetőségű Péli József nevű közhuzár, ki úsztatás alkalmával tilalom és intés ellenére hinárral benőtt veszélyes helyre ment, lováról le maradt s a vízbe fult. Temetése katonai pompával ment végbe, s a szerencsétlen áldozat ott nyugszik a veresegyházi sírkertben.

— **Bényei színigazgató** már jobbára összeállította társulata személyzetét, a melylyel a jövő színiüzenyben városunkban működni fog. A szerződött tagok között vannak Berzsényi Júlia operetténekesnő, Bényeiné, Hanelné Szabó Elka, a kik jónevű színésznők a vidéken; a férfi szerződött tagok között vannak Bágyoni, Parragh Kálmán. Ha ezekhez még a színigazgatónak sikerül Egrit a népszínháztól, vagy Csigét szerződöttetni, úgy a közönség szép műélvezetben fog részt vehetni a jövő színiüzenyben, mely az idén csak november felé kezdődik meg.

— **Gyászhir.** Id. Tóth István, ügyvéd, törvényhatósági bizottsági tag, városunk egyik tekintélyes és vagyonos polgára, s lapunk kiadójának édes atyja f. hó 4-én három heti betegség után 74 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 5-én nagy számú közönség részvéte mellett ment végbe. Béke hamvaira!

— **A helybeli ügyvédi kamara** fegyelmi bírósága mult hó 28-án tartott ülésén Somogyi Gusztáv n.-kőrösi illetőségű, most mezőtúri lakos ügyvédet az ügyködés gyakorlatától végkép eltiltotta, hivatása szerinti kötelességeinek vétkes megszegése, az ügyvédi kar becsületét és tekintélyét sértő magaviselete, s végre a reá bizottakban tanúsított nevezetes hanyagság és késedelem miatt. A büntetés talán szigorúnak látszik, de a látszat eltűnik, ha közöljük, hogy a nevezett ügyvéd a kamara által már egy ízben 200 frt bírság megfizetésére, két ízben fél-évi és újra egy ízben 1 évi felfüggesztésre ítéltetett. Folyó hó 4-én tartott fegyelmi ülésében pedig Józsa Jánost ítélte írásbeli feddésre azon okból, mert többszöri felhívás daczára nevezett ügyvéd az ellene felmerült panaszra igazolását be nem nyujtá.

— **Kis Péter** Budapestről Kecskemétre tolongoztatván, útközben kíséreléssel iddogálni beültek egy kocsimába; — a kísérelőnek a borítal megártott s e körülményt Kis Péter felhasználva, a köteléket, mely társához kötő feloldá s ezzel együtt

kép a keresztényen hitre térni át, s az akkori áttérések nem is igen lehettek egyebek a Géza vezéréhez hasonló nagylelkűségeknél, melyeknél a keresztényen hit kizárólagos felvétele és vallása másodrendű körülmény maradt, — lényegesen változott a viszony, mikor István II. Sylvester pápa által az apostoli király czimével ruházott fel, s a magyar állam feje, a király ép oly buzgó kereszténynek kezdé magát vallani, mint a milyen erélyes és ernyedetlen terjesztője és harczoza lett a Krisztus által megalapított vallásnak. A kik eddigé csak türettek, a keresztényen papok, most tényezőkké váltak, s napról-napra kiterjedtebb és kizárólagosb hatalmat kezdettek gyakorolni a lelkieken, elannyira, hogy a régi magyar pogány valláshoz rugaszkodók kétségtelenül az ő üszönzésükre folytonos zaklatásnak, csakhamar üldöztesnek voltak kitéve, s az új korszellemnek megfelelően alakított magyar állam ellenségeinek tekintettek. Tán nem érdemelték meg, hogy oly keserves üldöztesnek tétettek ki azok, a kik üldözöknék a szó tulajdonképeni értelmében sohasem voltak tekinthetők, s az saját védelmünk végett a Szent István és annak Kül- és Belföldön szerzett hívei által megindított actio ellenében reactiót kénytelenítették támasztani. De legyen az akár-miként, annyi bizonyos, hogy a pozsonyi káptalan eredete ez időre vezetendő vissza, valamint az is, hogy ezen káptalan prépostja által püspöki jogokat gyakorolt; a pozsonyi káptalan történetének megírásával foglalkozó egyik kanonoknak, Rimely ő nagyságának sikerült kutatásai közben oly minden kétséget kizáró okiratra akadnia, mely a pozsonyi káptalan XV. századbéli prépostját Jacobust

megszökött: — szabadságát azonban nem sokáig élvezhette, mert rövid idő alatt újra elfogatott, a midőn az őt letartóztatók közül egyet késsel életveszélyesen megszúrta, miért őt a törvényszék egy évi börtönnel sújtotta.

— **A színügyi bizottság** a műkedvelő zenekar részvéte mellett részben színügyi czélokra, részben zenekari felszerelésekre folyó hó 14-én hangversenyt rendez. — Felhívjuk reá olvasóink figyelmét.

— **Öngyilkosság.** A lefolyt héten két nevezetesebb öngyilkosság fordult elő. Urházy Sándor, 3-ik tizedbeli ismert kocsmáros kötélalatt vetett véget életének. Harmadnapra szomszédja Varga S. kocsmáros szinte felakasztotta magát. A szerencsétlenek elég jó anyagi állásban voltak, s így más oknak kellett őket rábírnai a végzeteljes lépésre.

— **A kecskeméti szabó ipartársulat** még ez évi január hó 15-én tartott évi rendes közgyűlésén 116. sz. a. elhatározta, hogy a tanonczok buzdítására ezentúl minden évben munkaversenyt rendez, melyen ezek előhaladásukat bemutathassák. A folyó évben augusztus hóban volt e verseny megtartva s a választmány folyó 2-án tartott ülésén következőleg osztotta ki a díjakat: Az I. díjat 5 ezüst frtot nyerte Kolozsi Sándor, Kolozsi Sándor egy és fél éves tanoneza, egy úri mellényért, a II. díjat 3 ezüst forintot Csikai István nyerte, Csikai János egy és fél éves tanoneza egy magyar mellényért, a III. díjat 2 ezüst forintot Beze Károly id. Fodor Sándornak 2 éves tanoneza nyerte, egy a nép által viselni szokott felöltőért; e tárgyat találta a választmány a legfigyelemre méltóbbnak, azonban, miután az nem a szabályok szerint kijelölt helyen készült, csak a 3-ik helyen vétethetett figyelembe. Kivülök a választmány Szabó Ferenczet, id. Sárközi Sándor tanoneza, és Tóth Jánost, Máthé László tanoneza, dícsérettel jutalmazta meg darabjaik szép elkészítéseért.

— **Azon benső szívelyesség,** melylyel városunk közönsége a magitszigeti Arrogante ünnepekre lerándult francia küldöttséget a vasutnál fogadta, az udvari francziákat azon szives viszonzásra indította, hogy a Párisban rendezett ünnepély programját az elfogadást rendező bizottságnak több példányban megküldjék. E példányok közül a bizottság a helybeli kaszinónak is adott egy példányt, hol az bármi által megsemmelölhető; — a gyönyörű műre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **A községi iskolaszék** a barátok mellett levő elemi iskolában a most kezdődő tanévre 4-ik leányosztályt is szervezett, s azt Zana Ferenc tanító vezetésére bizta. Azon leánykák tehát, kik az elemi iskola 3-ik osztályát elvégezték, ezentúl itt is folytathatják elemi iskolai tanulmányaikat.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Méltóságos Horváth Döme ítélőtáblai tanácselnök úrnak, intézetünk nagyrédmű jótévedőjének, újabban tanúsított nemeslelkű adományaiért, nevezetesen: hat darab értékes éremért; továbbá részint a tanári, részint az ifjúsági könyvtár számára ajándékozott több rendbeli becses munkákért nyilvános köszönetet mond a róm. kath. főgymnasiunai igazgatóság. Kecskemét, 1879. aug. 30.

— **Sajtóhiba.** Lapunk mult számában könnyen elnézhető, de értelemzavaró hiba csúszott be, harmadik lapja, harmadik hasábjának 2-ik

„index ordinarius“-nak nevezi. Ugyancsak tőle tudom, hogy ugyanezen Jacobus nevű I. Mátyás idejében élt prépost fennhatósági jogaival való visszaélés miatt az alsó papság által a sok igazságtalan nyomtatás miatt az akkor még hatalmas és befolyásos Vitéz érseknél bevádoltatván, ennek előterjesztése folytán joghatóságától megfosztatott. E joghatóságot azután a pozsonyi káptalan prépostja többé nem is nyerte vissza. Parallel intézkedés ehhez Mátyás idejéből azonban in secularibus a zagoriai grófoknak joghatóságuktól való megfosztatása, a kik hasonlóképen hatalmukkal, nevezetesen az akkor élt Bithovecz Jan, visszaélvén, ezen intézkedést mellőzhetetlenné tették.

Nem lehet itt szándékom bővebben megbeszélni oly tárgyat, melyhez elegendő adatom nincsen, s a melynek tisztába hozatalához megkívánható előkészítéssel ennél fogva nem is bírok. Pozsonyban sokkal rövidebb idejű volt tartózkodásom, semhogy mindazt csak meg is tekinthettem volna, a mi e kérdésre vonatkozik. De nem is lehetett szándékom ephemer értékű „Uti levelek“-ben oly kérdéssel foglalkozni behatóbban, a mely kielégítően terjedelmesebb monographiában oldható meg, s éveken keresztül folytatott tanulmányozás mellett, az egész nyugat európai, különösen pedig a magyarországi keresztényiség történetének ismeretét feltételezi. A mit elérni akartam mindössze annyi: felhívni az olvasó figyelmét történetünk egy ép oly fontos, mint tanuságos és érdekes momentumára, a keresztényiség terjedésére és a keresztényiség intézményeinek keletkezésére. A pannonhalmi apát köztudomásúlag a saját egyházmegyéjében más ab initio birt joghatósággal; a

sorában „jogakademiáink“ helyett „jogakademiánk szedetett. Kérjük a hibát tudomásul venni.

— **Szerkesztőségünkhöz** a következő gyászjelentés küldetett be: „Milhoffer István mint atya megszorodott szívvel jelenti felejthetlen és szeretett fiának Milhoffer Györgynek folyó hó 2-án esti 10 órakor, élete 28-ik évében, hosszas betegség után történt halálát. Hült tetemei folyó hó 4-én délelőtti 10 órakor fognak a Szentháromság-téren levő Kovács-féle házból a budai-út melletti temetőben örök nyugalomra tétetni. Kecskemét, 1879. szeptember 3-án. Béke hamvaira!“

— **(Ritka emlékérem.)** Az 1849. april 14-én kimondott detronizáció emlékére magyar emlékérmek verettek, melyekből alig maradt meg néhány. Nagyvárad egyik polgárának birtokában van egy ilyen ölom és speamer vegyüleből készült pénzdarab. Érdekes a rajta levő felírás, mely mutatja, hogy a pénz nem hazai gyártmány, mert szörnyű rosz magyarsággal jeleskedik. A pénz egyik oldalán Kossuth Lajos igen jól talált dombormivű alakja körül e felírás olvasható: „Kossuth Lajos A Magy. Orz. Vezérje. Szül: 26-ik ap. hav. 1806. Az érem másik oldalán egy korona nélküli magyar czimer dombor mivű alakja körül e felírás áll: „Éljen a magyar ország korma; 14-ik ap. hav. 1849.“ Az emlékpénzekhez egy-szersmind egy német nyelven szerkesztett s képekkel illusztrált leírás is járt, mely szintén megvan az említett érem birtokosánál. A magyar történelem e nevezetes napjának emlékérmé mindenetre igen érdekes, annál is inkább, mert az hazánkban igen ritka.

— **(Kiváltságos regement.)** A Károly porosz herczeg nevet viselő 8-ik számú dragonyos ezred különös kiváltságokat élvez. Ez a legidősebb lovasezred az osztrák hadseregben. 1819-ben Dampierre tábornok alapította, s még ugyanazon évben tanúsított vitéz magaviseleteért és hűségéért rendkívüli kiváltságokat élvez. Így szolgálattéveskor az ezrednek kibontott zászlóval, s harsogó zeneszó mellett lehet keresztülvonulni a császári burgon és a székvároson Bécsen, s a Ferencztéren három napig toborzást tarthat. Az ezredparancsnok által a burgban pro forma elfoglalt lakás elé, a hová a zászlók vitetnek, őrt állítanak, s a parancsnoknak joga van, teljes hadfelszerelésben, minden jelentés nélkül, az uralkodó előtt megjelenni. Az ezredet sohasem szabad feloszlatni, vagy létszámát redukálni. Ez a nevezetes ezred szept. 7-én vonul keresztül Bécsen.

— **(Garibaldi tbk.)** visszatért Caprera szigetére, hogy ott élvezze a nyugalmat, melyet a kontinensen nem talált meg. Az „agg oroszán“ már mozdulni is alig bír s kézi kocsiiban tolatta magát a Sardegna hajóba, mely őt Caprerába szállítja.

— **(Hasznos védbeszéd.)** Csinos kis tréfát beszélnek egy hamburgi ügyvédéről, ki rendkívül hosszú védbeszédeiről volt híres. Ha egyszer szóhoz jutott, nem egyhamar hagyta abba s beszédének fonala a képzeletben oly hosszúra nyúlt, hogy meglehetően volna vele mérni a Mont-Cenis alagútját. Legközelebb egy ily védbeszéd alkalmával papirlapot nyújtottak át a törvényszék elnökének, ki arról óriási kacaj közt olvasta le: „Vádlott

pozsonyi káptalan prépostja úgy látszik absorbeálta azon hatalmat, melyet rendszerint püspökök gyakoroltak, s tette ezt királyi és pápai kiváltságok alapján, tudtomra legalább nem mutatható ki, hogy államilag elismert püspök székelt volna valamikor Pozsonyban, sem a magyarok bejövetelet megelőző időre, sem a későbbire nézve. Minden valószínűség szerint szükséges volt oly organum, mely e központon gyakorolja a felügyelő (episcopus) jogait, s ezt a káptalan feje, a prépost tette, mert új püspökség creálása nehézségekkel járt. De okoskodás nem képezheti történetírás, vagy elbeszélés alapját, azért az olvasót a Pazmaneum története megirójának keletkezésében lévő művére utalom, habár sajnálattal említem fel, hogy e mű is latin nyelven íratik, s így a hazai olvasó közönség igen nagy része előtt hét peccsétel lepecsételt könyv fog maradni, jöllehet másrészt meg épen ennél fogva külföldön nyer majd több olvasót, s mint a magyar történettudomány egyik elsőrendű monographiája hazánkban dícsőségére feltétlen elismerésben fog részesülni. A mi engem illet, nem borzadok kijelenteni, hogy a magyar clerus hazafiasságától meggyőződése szerint a közönség azt várja, hogy ezen irányt változtassa meg, s beszéljen és írjon magyarul, mert habár a külföld ítélete iránt nem lehetünk és maradhatunk közönyösek, a magas clerus sem vonhatja ki magát, ha magyar akar maradni, e szabály alól: itt élne, halnod kell!

esedezik, hogy a folyamatban levő védbeszédet büntetési idejébe betudni méltóztatnának.“ Az illető ügyvéd azóta rövidebb védbeszédet tart.

— **(Gyilkos anya és leány.)** Teramo város az Abruzzok tövében fekszik. Ott lakik Tedelangelo ügyvéd nejével és 18 éves leányával. A lánynak volt egy imádója, a ki a lányt feleségül akarta venni, kiról azonban az apa erőltetésére le kellett mondania. Egy napon Fedelangelo légyotton kapta feleségét egy odaváló paraszttal. A házi békesség örökre elveszett. A férj megvetéssel viseltetett az asszony irányában. Néhány nappal ezelőtt az ügyvéd nyomtalanul eltűnt. Ez szemébe tűnt a hatóságnak, s az ügyvéd házában szigorú kutatást rendezett, s csakugyan meg is találták az ügyvéd holttestét a szemétdombban elásva. A feleség és a leány elfogattak. Bevallották, hogy Fedelangelot alvása közben meghorogtatták, s agyonütötték, miben segédkezet nyújtottak a lány imádója, s az asszony szeretője, a kik már szintén el vannak fogva.

— **(A Somoskeő-Veysy-Vanloopárba)** okáról egy szemtanú a következőket írja a „P. Ll.“-nak. A rheinsfeldi fürdőben Rochejacquelin marquis az évi augusztus 26-án tánczestélyt adott, melyre a fürdő előkelőségei hivatalosak voltak. A táncz után vaesora következett, mely alatt többen adomákat beszéltek el. Midőn a sor Vanloo báró került, ez egy kalandját beszélte el, melynek főhőse 1877-ben Konstantinápolyban Somoskeő Géza volt. Midőn adomáját elmondta, a vendégek egyike hirtelen felugrik és nyershangon kérdi: „Személyesen ismeri ön Somoskeő Gézát?“

— „Igen!“ válaszolt Vanloo báró, „hogyne ismerném, midőn 25,000 frankot esalt ki tőlem.“

— „Őn hazudik“ felelt Veysy gróf, egy pezsgővel telt poharat vágva Vanloo báró arczába; a személy, kiról ön beszél, magam vagyok! Önnek soha nem volt szerencséje engem ismerhetni.“ Csak a legnagyobb fáradtsággal sikerült a két dühöngőt szétválasztani. Veysy gr. kijelenté, hogy kész elégtételt adni. A segédek másnap reggel megállapították a feltételeket és augusztus 29-én Fortinchampsban szemközt álltak egymással a felek. Az első tournál Veysy gr. jobb felső karján nem könnyű sebet kapott; Vanloo báró segédei ekkor azt indítványozták, hogy vessenek véget a párbajnak, de Veysy gr. semmi áron sem akart beleegyezni. Folytatták a párbajt, mely mintegy öt percz múlva Vanloo báró halálos megsebesülésével végződött. Veysy gróf felhasította ellenfelének altestét. Vanloot az orvosok bekötötték és azután Verviersbe szállították. A rendőrség azalatt megtudta a dolgot és Veysy grófot, ki Angliába akart utazni, az indóházban elfogta. A hirhedt gróf „egy millió“ biztosítékot kínált a bíróságnak; ajánlatát azonban visszautasították és őt magát hűvöstre tették.

Kimutatás a kecskeméti Takarékpénzfár augusztus havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás július 31-én	32,823	frt.	93	kr.
Betételek után	50,094	„	36	„
Különbféle díjak után	171	„	06	„
„ kamatok után	7,976	„	90	„
Kölcsön visszafizetések:				
Váltók után	161,401	„	70	„
Magán váltó kézi zálog	3,802	„	—	„
Ingatlan után	2,214	„	38	„
Váltó viszleszámit.	10,800	„	—	„
Egyleti ház-jövedelem után	512	„	57	„
Elhelyezett pénz	3,000	„	—	„
Kohnház házbér	144	„	—	„
Kohnház árából megtérült	219	„	21	„
	273,160	frt.	11	kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	68,118	frt.	06	kr.
Kifizetett folyó kamat	231	„	11	„
„ viszlesz. és tér. kamat	87	„	71	„
Kölcsönök:				
Váltókra	168,040	„	—	„
Magánváltó kézi zálog	8,472	„	—	„
Ingatlanra	5,700	„	—	„
Viszleszámitolt váltó	14,060	„	—	„
Igazgató t. díj, tisztviselők és				
szolga fizetése	390	„	—	„
Üzleti költség	99	„	38	„
Kohn-ház javítás	470	„	42	„
Jövedelmi adó	167	„	46	„
3% államilleték a mult havi				
folyó kamat után	779	„	04	„
	266,151	frt.	18	kr.
Pénztárállás augusztus 31-én	6,544	„	93	„
<i>Markovics.</i>	273,160	frt.	11	kr.

Kimutatás a Kecskeméti Központi Takarékpénztár augusztus havi forgalmáról.

Bevétel:	
Mult havi pénztári maradvány	4,613 frt. 57 kr.
Betétek	5,879 " 25 "
Kölesön visszafizetés	928 " 34 "
Fedezett váltók	4,505 " — "
Leszámitolás	100,584 " — "
Biztosított váltók	6,430 " — "
Folyószámlák	68,910 " 50 "
Viszleszámitolás	48,500 " — "
Különféle kamatok	4,074 " 89 "
Különféle díjak	81 " 05 "
	244,506 frt. 60 kr.
Kiadás:	
Kölesön (ingatlanra)	2,000 " — "
Fedezett váltókra	4,453 " — "
Leszámitolás (váltókra)	100,049 " — "
Betétek és tők. kamat visszafiz.	8,983 " 78 "
Betétek folyó kamata	46 " 33 "
Viszleszámitolás visszafizetése .	59,113 " — "
Biztosított váltókra	11,600 " — "
Folyószámlák	51,696 " 69 "
Osztalék	4 " 40 "
Beszerezés	94 " 50 "
Adó	450 " 44 "
Tiszti és szolgálta fizetés	366 " 66 "
Folyó költség	13 " 40 "
Különféle kamatok	503 " 31 "
Pénztárkészlet, mint egyenleg	5,132 " 09 "
Auspitz.	244,506 frt. 60 kr.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank augusztus havi forgalmáról.

Bevétel:	
Pénztárállás július 31-én	19,576 frt. — kr.
Kötelezett takarékbetétek után	36 " — "
Váltó visszafizetésekből	144,738 " 57 "
Előleg visszafizetésekből	70 " — "
Folyószámlák után	25,897 " 65 "
Pesti telepítvények után	60,728 " — "
Kamatok után	5,203 " 15 "
Díjak után	38 " 75 "
Késelmi kamatok után	23 " 66 "
	256,311 frt. 78 kr.
Kiadás:	
Váltó leszámitolásra	168,569 frt. 95 kr.
Folyószámlákra	39,985 " 45 "
Betét-lapokra	8,520 " — "
Pesti telepítvényekre	28,624 " 16 "
Időközi kamatok:	
a) pesti telepítvényekre	649 " 45 "
b) folyószámlákra	370 " 81 "
Elnök fizetése	125 " — "
Tisztviselők fizetése	249 " 99 "
Osztalék részvényekre	42 " — "
Függő kamatok betéti-lapokra	70 " — "
Jövedelmi adóra	450 " — "
Állami illetékek betétek tők. és kifiz. időközi kamataira	4 " 29 "
	247,661 frt. 10 kr.
Pénztárállás 31-én	8,650 " 68 "
Vajda, könyvelő.	256,311 frt. 78 kr.

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.
Főmunkatársak: Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

GAUTIER LOVARDA.

A vasúti sétány mellett újonnan épült földt lovardában. Kecskeméten, ma Vasárnap, 1879. szept. 7-én

két nagy előadás

a magasabb műlovaslás, gymnastika, lovászat, arabs gymnastikai műugrás, ballettáncz és némajátékból.
Az első előadás kezdete d. u. fél 5 óraker.
Nagy gyermek-előadás, melyben minden 10 éven aloli gyermekért, minden helyen a belépti díj csak 10 kr. fizetendő.

Ezen előadás műsorozata 16 műdarabból áll, melynek egyes számait a 4 és 6 éves kis leánykák SAIDA és ADELE, továbbá CHALI, THOMAS és ALEXANDER urak és a clown-ok és WILLIAMS urak betöltendik s iparkodni fognak a gyermekeket a legjobban mulattatni.

Végül: Piff-Paff-Puff.

Bohózatos némajelenet, előadva a társaság több tagja által. Zárképlet, bengáli tűzfény világitással.

Este 8 óraker nagyszerű előadás,

melynek műsorozata 16 műdarabból áll. Ezen előadásban a társaság összes tagjai közreműködnek. Különösen kiemelendő a WILLIAMS-család, SCHRIDER PERTOIS és ALEXANDER clownok.
Végül: **A cigányok a Bakony-erdőben,** vagy: **a gyermekrablás a vadászlakban.** Nagy némajáték, tánczokkal és ütökzetekkel, előadva a társaság összes személyzete által.

Pénztár megnyitás fél 4 óraker.

Helyárak: 1-ső hely 80 kr., 2-ik hely 60 kr., 3-ik hely 40 kr., deákjegy 30 kr. Gyermekek az 1., 2., 3-ik helyen fél árak mellett.

Az első előadás kezdete d. u. fél 5 óraker, a második előadás kezdete pontban 8 óraker.

Holnap nagy műelőadás, kezdete esti 8 óraker.

H I R D E T É S E K.

Ház- és szőlő-eladás.

Néhai nemes Ferentzy Gegely úr és neje örökösei tulajdonához tartozó, a 7. tizedben a lovarda- és mezei-úteza sarkán fekvő ház, s Széktóban, az u. n. Ferentzy-hegyen fekvő szőlő kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebb értesítést ad alulirt közjegyző.

Dömötör Sándor,
közjegyző.

85 (15-14)

Pályázati hirdetmény.

Kecskemét sz. kir. város községi iskolájánál a felső-alpári és úrréti 400 forint fizetés és szabadlakással javadalmazott puszta tanítói állások üresedésbe jövén, azokra a folyó évi szeptember 15-ik napjáig pályázat nyitattik, minél fogva felhívattak mindazok, kik a megjelölt állásokat elnyerni ohajtják, hogy képesítésükről és szolgálatukról szóló okmányaik csatolása mellett pályázati kérvényeiket a fent kitett határidőig az iskolaszéki elnökséghez bemutatni készkedjenek.

Kelt Kecskeméten, 1879. évi szeptember 5.

Az iskolaszéki elnökség.

126 (1-1)

Túzi fa.

Tölgy-, akác- és nyárfá van Jutányos áron eladó belső sétalátér mellett Dékány-háznál 106. szám alatt. (122 3-2)

Hirdetés.

Csongrádon egy nagyszerű bolt, úgyszintén egy kávéházhelyiség a legelőnyösebb helyen a piactéren f. évi október 1-től több évre bérbe kiadó. Bővebb felvilágosítást ad

Keller Sámuel,
Csongrádon.

128 (1-1)

Majdnem ingyen.

A mostanában megbukott nagy britania ezüst-gyár csődtömeg választmányától fölszólítottunk, hogy a nálunk raktáron levő valamennyi britania ezüst-árakat a csekély fuvar- és munkadíj negyedének megtérítése mellett elajándékozzuk.

A minden egyes cikknél kiirt árak beküldése, avagy utánvétele mellett csupán az Angolországból Bécsig járó szállítási díj és a munkadíj egy csekély részének megtérítése mellett mindenik a következőket ¼ részért valódi értéknek megszerezheti, tehát majdnem ingyen. (109 12-7)

6 drb. britania-ezüst evőkanál, 6 drb. ugyanily kávéskanal, összesen 12 drb. ezelőtt 6 frtba került, most mind a 12 drb. összesen 1'85 kr.

6 drb. britania-ezüst asztali kés angol aczéllal, továbbá 6 ugyanolyan villa, összesen 12 drb., mely ezelőtt 9 frtba került, most mind a 12 drb. 3'10 kr.

1 drb. tejszedő-kanál, tömörsúlyú, ezelőtt 3 frt., most 70 kr.

1 drb. leveszedő-kanál, legsúlyosabb fajta, legjobb britania-ezüstből, ezelőtt 4 frt., most 1'20 kr.

6 drb. késtartó britania-ezüstből, ezelőtt 2 frt., most 65 kr.

1 drb. cukorfogó britania-ezüstből, előbb 1 frt., most 65 kr.

Ezenkívül díszes asztali gyertyatartók, páronkint 1 frt. 2—, 2.50, 3.—; tálcák 50, 75, 80 kr., 1 frt. és 1.40 krjával, kávéskannák à 2 frt., 2.50, 3.—, 4 frt.; ezukorszőrök à 25, 40, 75, 90 kr., 1 frt; ezet-és olaj-caraffinák à 2.50, 2.80, 3.50, 4.75, 5 frt; vajdobozok à 75, 95, 1.70, 2.80, 3.25, 4.—; levestálak aljjal együtt à frt 1.60, 2.50, 3.—.

!! Hallatlan olcsó !!

és minden háztartáshoz különösen ajánlható az alábbi összeállítás, mely 33 drb. kitünően elkészített tárgyból áll, s a legfinomabb és legjobb britaniai-ezüstből van kiállítva, páratlan olcsó áron: 6 frt 45 krért; és pedig:

6 drb. kitünő jó asztali kés britania ezüstnyéllel, valódi angol aczéllal.
6 drb. legfinomabb villa britania-ezüst egy drbból.

6 drb. nehéz britania-ezüst evőkanál.
6 drb. britaniai-ezüst kávéskanal, legjobb minőség.

1 drb. tömör britania-ezüst tejszedő-kanál.
1 drb. nehéz britaniai-ezüst levesmerőkanál.

6 drb. britania-ezüst késtartó.
1 drb. kitünő britaniai-ezüst cukorfogó.

33 drb. Mindezen tárgyak a legfinomabb britaniai-ezüstből készültek, mely az egész világon azon egyedüli fém, a mely örökké fehér marad és a valódi ezüsttől 20 évi használat után sem különböztethető meg, ezért kezesség vállalattik.

Mindenkinek saját érdekében áll a megrendeléseket oly gyorsan a mint lehet beküldeni, miután az ily rendkívüli kedvezmény az árak olcsóságában: bihető az árakat hova előbb elfogyaszthatja. Czim és egyedüli megrendelési hely osztrák-magyar városoknak:

General Depot der Britannia-Silber-Fabriken:
BLAU & KANN, Wien, I. Elisabethstrasse N. 6.

Mind ezen 33 drb. melyek előbb 25 forintot értek, most mind a 33 drb. összesen csak 6 forint 45 kr.

4242.
1879.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város közönsége végrehajtatónak **Bencsik János** végrehajtást szenvedő ellen 2428 frt 69 kr. tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében alperes **Bencsik János**nak a pusztaszentkirályi 308. és 551. számú tjkvben 388/a. és 388/b. r. sz. a foglalt ingatlanokra bekebelezett s bíróság 1140 frtra becsült bírtokjoga, valamint a jelzett ingatlanokon levő 60 frtra becsült épületek az 1879. évi szeptember hó 13-ik napján d. e. 9 óraker, mint első és 1879. évi október hó 13-ik napján d. e. 9 óraker mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak, u. m.:

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhívattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket a hirdetménynek kifüggesztése napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólittatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők vgett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevéét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Patay Samu kecskeméti lakos ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. évi július hó 22-ik napján tartott ülsőből.

Tóth Ferencz, **Kovács József,**
tanácsjegyző. kir. törvényszéki h. elnök.
126 (1-1)

Hirdetmény.

Folyó évi szeptember hó 15-én hétfőn, a Cserepes-épületben levő börtönudvarban elárvereztetnek többféle gazdátlan tárgyak és bűnjelek; u. m.: hordók, ládák, egyes és kétesövű löfegyverek, pisztolyok s egyéb vasneműek, szij és bőrneműek, értékes és olcsó ruhadarabok s több vegyes holmik. — A ki tehát valamit venni szándékozik, az jelzett időben a fogház udvarába be fog bocsájtatni.

Kecskemét, 1879. szept. 5-én.

Madarassy László,

127 (1-1)

kir. ügyész.

Birtok-eladás.

Jászládányi Bene-pusztán mintegy 112 holdnyi részben szántó, részben kaszáló föld előnyös feltételek mellett örök áron eladó, avagy több évre haszonbérbe is kiadandó. Ez ügyben f. hó 9-ikéig azaz Kedden estig értekezhetni lehet Hertzka Sándorral Kecskeméti Márton úr lakásán, azontúl Budapestén Erzsébetvár, 13. sz. a szintén Hertzka Sándorral.

129 (1-1)